

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת צו

תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

עכשיו אפשר לאכול קרבן פסח

כהכנה לחג הפסח, השבוע יום ראשון ד' ניסן תשפ"ג זכה יהודי בגיל 45 שנים להכנס בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום מתוך שמחה והתרגשות מיוחדת.

היהודי הגיע לארץ לפני כשמונה שנים ולא ידע מה חסר לו, גר בתל אביב ובבת ים עבד בעבודות מזדמנות, עד שזכה מהשמים ואחיו שהגיע עכשיו לארץ מאימת המלחמה באוקראינה, שכנעו לעבור לגור בטבריה מקום שיש קהילה יהודית דוברי אוקראינית יוצאי קייב וללמוד ולהכיר את היהדות.

בשבוע החולף ספרו לו על גודל המצוה של ברית מילה כהכנה לחג הפסח ובזכות הברית יוכל לאכול קרבן פסח כנאמר בפסוק, וכל ערל לא יאכל בו.

הוא הסכים בשמחה ובברית היה מאד מרוגש ומאושר, ומיד אחרי ברכת השהחינו של הברית הוספנו ונזכה לאכול השנה קרבן הפסח.

ונקרא שמו בישראל "שמחה"

יהי רצון שנזכה השנה לאכול קרבן הפסח בשמחה בבית המקדש. אמן.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח. (ו ב) העולה הוא העולה על. ראשי תיבות של ד' תיבות אלו עולה למספר מילה, על דרך שנאמר (דברים ל) מי יעלה לנו השמימה. ראשי תיבות מילה, כי בזכותם יעלו השמימה אל רום מעונה אלהי קדם, זה שכתוב זאת תורת העולה. אין זאת אלא מילה, (בראשית יז) זאת בריתי אשר תשמרו וגו'. והיא תורת העולה כי בזכות המילה יעלה השמימה. כמה דאת אמר (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' וגו' נקי כפים ובר לבב וגומר. רמז לנימולים שהם נקיי כפים ולא נמצא בהם ידים שופכות דם נקי כמו שהוא מצוי אצל הערלים כמו שמצינו בעשו שביזה מצות המילה ולכך נאמר לו (בראשית כד) ועל חרבך תחיה. ועל דרך שנאמר (יחזקאל לה) אם לא דם שנאת ודם ירדפוך. וזה אין צריך לפנים שהערלים ידיהם דמים מלאו. זה שכתוב נקי כפים. מן הדמים המודיע נקיון כפיו, ובר לבב. כי המילה היא סיבה לערלת הלב מקום הרהורי עבירה, וכבר ידוע שהעולה בא על הרהור הלב זה שכתוב זאת תורת העולה. רצה לומר העולה בהר ה' מצד המילה שהוא כאילו הקריב עולה מן הטעם שנתבאר, היא העולה על מוקדה שהוא עולה למעלה מאשו של גהינם השולט בעולם בערלים ולא נימולים כי אברהם יושב על פתחו של גהינם ואינו מכניס שם הנימולים, זה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ריש פרשת צו) זאת תורת העולה. תורה אחת לכל הפסולים שאם עלו לא ירדו, רמז לנימולים שכבר עלו במעלה רוחנית זו אף על פי שאחר כך נפסלו מצד מעשיהם הרעים מכל מקום אין אברהם מורידם לגיהנם, על דרך שנאמר בערלים (יחזקאל לב) אשר ירדו ערלים אל ארץ

תחתיות וגומר. לכך נאמר זאת תורת העולה. שאם עלה שוב לא ירד לשאול תחתית על דרך שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ישעיה ה) לכן הרחיבה שאול פיה ופערה פיה לבלי חק. היינו למי שלא שמר אפילו חק אחד וכו', משמע האם לא שמר כי אם חק אחד אז לא ירד לגהינם וזה רחוק מן השכל אם לא שנאמר שחק זה היינו המילה על דרך וחק בשארו שם וכו', והנימול, אברהם אינו מניחו שם...ומה שבא הרמז על עניני המילה בקרבנות כבר אמרנו בפרשת ויקרא שהמילה היא דוגמת הקרבן, וכן מצינו בדרך כלל י"ג מיני קרבנות, ופירש רבינו בחיי שהם כנגד י"ג מדות של רחמים וכו', ולפי דרכינו נוכל לומר שהם כנגד המילה שנכרתו עליה י"ג בריתות, והוא נכון: (עוללות אפרים)

זאת תורת העולה. היינו ברית מילה כמו שכתוב בתיקונים (הקדמה יא) ודם ברית כאילו דבח עלה עלוון ע"כ, שברית מילה נחשב כקרבן עולה, היא העולה על מוקדה כל הלילה. אף בגלות שנמשלה ללילה שייך קרבן עולה זו אף שאין ביהמ"ק קיים, ואש המזבח תוקד בו. כי רק על ידי מצות מילה ונטירת ברית קודש בוער בקרב לב האדם אש קודש של אהבת ה' ויראת ה' ונכנס לתוך רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו ושפיר מברכים כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה לחופה ולמעשים טובים באש קודש שבו ער לה' בכל רמ"ח אברים ושס"ה גידים והבן: (חיים לכל חי)

...ולא עוד אלא שכל ישראל נימולים באין בגן עדן כי הקדוש ברוך הוא שם שמו בישראל כדי שיכנסו בגן עדן ומה השם והחותם ששם בהם הוא שדי השי' שם באף והד' ביד והיו"ד במילה ולפיכך בעת שישראל הולך לבית עולמו יש מלאך ממונה בגן עדן שלוקח לכל בר ישראל שהוא מהול ומביאו בגן עדן ושאינן נמולין אע"פ ששני אותיות יש בהן מן השם שהוא שדי שיש בהם השי' מן האף והד' מן היד ולא יש בהם היו"ד מן שדי הוא לשון שד כלומר שהשד מוליך אותו לגיהנם וישראל שהוא מהול ועובד עבודת גילולים הולך ליכנס לגן עדן והקדוש ברוך הוא מצוה למלאך ומושך ערלתו ועושה ערלתו כמו שלא היה מהול מעולם ושלא יבא בגן עדן אלא בגיהנם.

ודבר גדול ברית מילה וחביבה לפני הקדוש ברוך הוא וכל בריות העולם בין אדם בין בהמה בין חיות ועופות ורמש כלן מפחדים מישראל שהוא מהול: (תנחומא צו פי"ד)

ועל פי זה ביאר בספר בית ישראל ממטרסדורף על הפסוק, **ואל שדי יתן לכם רחמים.** (בראשית מג יד) נראה לפרש טעמא דקרא דנקט שם זה ולא שם אחר משמותיו של הקדוש ברוך הוא, על פי מה שראיתי בהגהות הש"ס מאת הר"ר אליהו גוטמאכער מגרידיץ זצ"ל (למסכת שבת קל). בשם עוללות אפרים (סימן תטו) שכל חולה המתפלל בתפילה עבור הנימול יכוין (תהלים ו) חנני יי כי אמלל אני. שאני נימול, והנה איתא במדרש, ולא עוד אלא שכל ישראל נימולים באין בגן עדן כי הקדוש ברוך הוא שם שמו בישראל כדי שיכנסו בגן עדן ומה השם והחותם ששם בהם הוא שדי השי' שם באף והד' ביד והיו"ד במילה, ובספר סידורו של שבת (שורש ב ענף א עלה ז) והשם שדי הוא הפועל בקרב הארץ להיות כל הסטרא אחרא ואחיזת החיצונים נבדלין ונפרשין ומסתלקין ובורחין מפתח בתינו וזר לא יקרב באהלינו כמו שכתוב ועל זה נכתב בחוץ על המזוזה כדי לשמור מלבוא הרע בפתחי ישראל, עכ"ל וזה שאמר יעקב לבניו ואל שדי יתן לכם רחמים. שהרי נימולים אתם ושמו חתום בגופכם לפיכך שומר דלתות ישראל הוא ישמרכם שלא יארע לכם שום נזק וצער: (בית ישראל השלם)

כליל תקטר וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל. (ו טו-טז) הנה בכל קרבן מנחה מקריבים רק הקומץ על גבי המזבח והשירים נאכלים, אולם הכהן גדול מקריב בכל יום מנחת חביתין כליל תקטר, וזו כוונת פרקי דרבי אליעזר כל המגיש בנו למילה בלי כוונת טובת עצמו למעט תאות הבן רק לשם מצות הכנסת ברית כאילו כהן גדול מקריב מנחתו ונסכו על גבי המזבח כולו כליל, כן תהיה כוונתו רק לשם ה' בלי שום תערובת פניה כלל, והנה כל ההולך למשא ומתן מחשב דרכו כמה יהיה שכר טרחתו אך המוצא שלל רב מרוב שמחה אינו מחשב שכרו רק נוטל המציאה, כן שש אנכי על מצות המילה לעשותה כאמרתך ואין לי שום פניה אחרת כמובן: (דרשות רבי יונה צבי)

ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל. (ז טו) זבח תודת שלמיו, רמז על המילה כאילו מקריב זבח תודה, והוא חתום בחותם קודש, זבח תודת שלמיו ביום, סופי תיבות חתום, ביום קרבנו. קרבנו ביום, שיעשה קורת רוח להקדוש ברוך הוא שמל בנו, והנותר ביום השלישי, שלא מל אין לו תחיה, ונאמר (הושע ו) יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה. וזה שלא מל בנו באש ישרף: (ש"ך על התורה)

זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים. (ז לז) ששה קרבנות נאמרו בזה הפסוק, כי כל העולם שנברא בששה ימים עומד בזכות הקרבנות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (אבות פ"א) על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים. ועכשיו שבטלו הקרבנות, אז המילה במקום הקרבנות: (רבינו אפרים על התורה)

פסח ומילה

איתא שבזכות דם פסח ודם מילה יצאו בני ישראל ממצרים, ויש לדקדק למה נקטו חז"ל בכל מקום כלשון זה דם פסח ודם מילה והקדימו הקרבן פסח למילה הלא סדר הדברים היה בהיפך דהרי אסרה התורה לערלים לאכול מקרבן פסח ואם כן לא היו יכולים למנות על הפסח ערלים ובודאי הוצרכו להיות מהול כבר קודם שחיטת הפסח, ויש לומר כי בפסח מצרים נצטוו ישראל בקשירת הקרבן ד' ימים בכרעי המטה מה שלא היה נהוג בפסח דורות, ונראה הטעם כי כדי לבוא למילה לכריתת הברית בין ישראל וקוב"ה הוצרכו ישראל אז לידי הכנה קצת מחמת שהיו שקועים במ"ט שערי טומאה (זוה"ח ריש פ' יתרו) והכנה זו היתה על ידי מסירות נפשם בלקיחת הצאן לקרבן פסח דאיתא שכעסו עליהם המצריים מאד מפני שזה היה העבודה זרה שלהם וכו' ע"ש וכיון שהקדימו קשירת הקרבן פסח לכרעי המטה ב"י ניסן והכינו עצמם בזה ליכנס לברית מילה לכן הקדימו חז"ל דם פסח לדם מילה: (כ"ק אדמו"ר מסדיגורא זצ"ל) ויש לדייק זאת גם כן מסדר הפרשיות כי מקודם נצטוו ישראל על מצות קרבן פסח (שמות יב ג-כ) ולא הוזכר בה בכלל מצות המילה וכן כאשר ציוה אותם משה על הקרבן פסח (שם כא-כז) לא הוזכר מצות מילה רק אחרי שסיפרה התורה מיציאת מצרים חזר הכתוב להביא ציווי ה' על המילה (שם מג-נ) וכתב רש"י שבי"ד ניסן נאמרה להם פרשה זו, הרי מבואר להדיא שבשעת לקיחת השה לקרבן פסח עדיין לא ידעו בני ישראל ממצות המילה ורק בערב פסח קודם שהלכו לשחוט הפסח נצטוו על המילה ודו"ק: (הגדה של פסח שלשלת הזהב)

בזכות דם פסח ודם מילה נגאלו אבותינו ממצרים, דוקא אלו שני דמים נתן הקדוש ברוך הוא לגאול את ישראל בהם, כי מתחלה היו ישראל עבדים לפרעה, ובשביל המילה היו עבדים להקדוש ברוך הוא, שהרי מפרשים טעם המילה מפני שהוא אות באדם שהוא רשום להיות עבד להקדוש ברוך הוא, שכל עבד צריך שיהיה לו חותם עבדות, כדתנן במסכת שבת (נח). אין עבד יוצא בחותם שלו בשבת, וזהו שאנו אומרים (בברכת המזון) ועל ברידתך שחתמת בבשרינו, ובמילה לחוד לא סגי, כי העבד צריך שיהא עובד, ואם אינו עובד אין כאן עבדות, לכך נתן להם הפסח שהיא עבודה, דבכל מקום נקרא עבודה. דכתיב (פסוק כו) מה העבודה הזאת לכם. ועוד נאמר (להלן יג) ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה. ובפסח לחוד לא סגי להיות עובדים להקדוש ברוך הוא, כי המילה היא שהאדם הוא נקרא עבד להקדוש ברוך הוא, ואילו פסח לא הוי רק עבודה אחת, ובשביל זה אינו ראוי לגאולה עולמית, אבל כאשר הוא עבד להקדוש ברוך הוא והוא עובד בוראו זה הוי עבד גמור, שבשביל שהוא רשום לעבדות והוא עובדו זהו עבדות גמור, ולפיכך אמרה תורה, (פסוק מג) כל בן נכר לא יאכל בו. כי אחר שהפסח הוא עבודה להקדוש ברוך הוא, כדכתיב (להלן יג) ועבדת את העבודה הזאת וגו'. אין ראוי שיהיה ערל ואינו רשום להיות עבד לרבו שיהיה אוכל בו ושלא יעשה פסח שהיא עבודה להקדוש ברוך הוא, אלא הרשום להיות עבד גמור אבל עבד עראי לא שאין זה עבד גמור, אבל אותו שהוא רשום לעבדות והוא עובד, זהו עבודה גמורה, ואז נקרא, כי לי בני ישראל עבדים. (ויקרא כה נה) ולא עבדים לעבדים, (קידושין כב:) וגאלם הקדוש ברוך הוא מן עבדות של פרעה: (מהר"ל)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה

יום ראשון ד' ניסן	הרה"ק ר' יוחנן מרחמיסטריווקא בהרה"ק ר' מרדכי (המגיד מטשרנוביל) זיע"א. תרנ"ה.
יום שני ה' ניסן	הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל ב"ר שמואל מאפטא (אוהב ישראל) זיע"א. תקפ"ה.
	הרה"ג ר' שניאור זלמן ב"ר שלמה מלובלין (תורת חסד) זצ"ל. תרס"ב.
יום שלישי ו' ניסן	הגה"ק ר' חיים ב"ר משה אבולעפיא זצ"ל. תק"ד.
	הגאון ר' מאיר דן ב"ר חיים יצחק פלאצקי (כלי חמדה) זצ"ל. תרפ"ח.
יום רביעי ז' ניסן	הרה"ק ר' אהרן ב"ר שמואל יעקב ראטה (שומר אמונים) זיע"א. תש"ז.
	הרה"ק ר' יצחק ב"ר יוסף מדראהביטש (תלמיד הבעש"ט, אבי המגיד מזלוטשוב) זיע"א. תקי"ח.
יום חמישי ח' ניסן	הרה"ק ר' מרדכי ב"ר יוסף מנעשכ"ז זיע"א. תק"ס.
	הרה"ק ר' חיים מאיר בהרה"ק ר' ישראל (אהבת ישראל) מויז'ניץ (אמרי חיים) זיע"א. תשל"ב.
יום שישי ט' ניסן	הגאון ר' אריה ב"ר בנימין ביינוש לוינ' זצ"ל. תשל"ד.
	הגאון ר' שלום ב"ר מימון משאש זצ"ל. תשס"ג.
שבת קודש י' ניסן	

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא לשבוע זה

הקפדה על סעודת ברית

האדמו"ר מאפטא זי"ע כאשר בא לפעמים באיזה עיר בדרך והיו מכבדין אותו בסנדק היה שואל את המוהלים אם לפעמים היו על איזה ברית מילה שלא עשו סעודה ואז לא היה רוצה להיות עמהם בצירוף על הברית מילה עבור זה ע"כ: (ילקוט אוהב ישראל בשם ספר טהרת הנפש)

קפה וחלב בברית

סיפר לי איש אחד כי שמע מהרב הצדיק הקדוש מאפטא שאמר על פי הלצה על זה שנותנים רק קאווע קפה על ברית מילה וז"ל "איך עזה נישט אז פין דיא מילעכיגע קאווע זאל אויף וואקסין עטוואס איין רעכט קינד" [אינני רואה שמחלב עם קפה יוכל לגדול ילד כראוי]: (ילקוט אהב ישראל בשם ספר טהרת הנפש)

הכיבוד הוא דבר רוחני

הרה"ק ר' חיים מאיר מוויזניצא (האמרי חיים) זי"ע כמעט אף פעם לא היה סנדק אצל נכדיו, ואמר שהוא לוקח את כל הכיבודים וגם מחלק את כל מה שמבין שצריכים לחלק, פעם שאלה אותו בתו מתי יקח לעצמו איזה כיבוד, נטל רבינו עט שהיה מונח על השולחן ואמר את רואה אם אני אתן לך את העט יהיה לך עט ואני אשאר בלי עט, אבל לא כן הדבר בעיני כבוד, כבוד הוא הרי ענין רוחני מה נחסר ממני אם אני נותן אותו לאחר זה הרי דבר רוחני: (בטאון ויזניץ)

סנדק במחשבה

כשהרה"צ ר' יהושע הורוביץ מדזיקוב ארה"ב עוד גר כאן בארץ ועשה ברית לבנו הרב מאיר שליט"א כיבד רבינו הרה"ק ר' חיים מאיר מוויזניצא זצ"ל את גיסו הסקאהלער רב בסנדקאות, הדבר לא מצא חן בעיני ר' יהושע והוא אמר לרבי (האמרי חיים) הייתי רוצה שהדוד יהיה סנדק, אמר רבינו אני אהיה במחשבה: (בטאון ויזניץ)

השתתפות בכאב התינוק

בעת בכיות התינוק היו מבחינים על פני הרה"ק ר' חיים מאיר מוויזניץ זצוק"ל השתתפותו בצער ונאנח פעמים רבות: (קדוש ישראל)

להרגיע תינוק אחר הברית

בהזדמנות אמר מרן (הרה"צ ר' חיים מאיר מוויזניץ זיע"א) שאת כל הכיבודים יחלקו יכבדו לפני הברית ואילו לאחר הברית יש למהר כדי להעביר בהקדם את התינוק אל אמו על מנת להרגיעו מיסוריו, פעם לאחר הברית הניח ידיו הקדושים על הרך הננימול והפטיר, חיים מתוקים עליו עתה הוא כבר יהודי, בעת חבישת התינוק כשהיה בוכה לעתים היה שח לו רבנו (הרה"צ ר' חיים מאיר מוויזניץ זיע"א) בנימה מרגיעה אל תבכה הרי כבר הנך יהודי: (מאיר החיים)

הצדיק בירך זה הקטן גדול יהיה כדי שהילד יחיה

הרה"ק ר' חיים מאיר מוויזניצא זי"ע התכבד בסנדקאות אצל הרה"ח מרדכי וולך הי"ו והרה"צ בקשו שיאמר גם את הברכות, וכן היה, הרה"צ היה סנדק וגם אמר את הברכות, כעבור שנה נחלה הילד והרופא הורה לערוך בדיקות מחשש למום בלב, והלך לאדמו"ר זי"ע אמר לו, אספר לך מעשה שהיה, פעם בא אחד אל הרופא להיבדק הרופא הורה לו לפשוט את היד והחל לבדוק לאחר מכן אמר אני רואה שאתה שיכור, גער הלה ברופא הרי זה זמן רב שלא באה טיפת אלכוהול אל פי והרופא בשלו באת אלי אם כן תקבל מה שאני אומר, לבסוף התברר שהרופא היה שיכור ובמקום לבדוק את יד החולה בדק את ידו שלו, ורבינו זי"ע שואל הבנת, הנהנתי בראשי כי הבנתי שאין להתרגש מדברי הרופא, והוסיף אדמו"ר זי"ע מה אתה חושב אני אמרתי בברית זה הקטן גדול יהיה וכי אמרתי אז שקר, והוסיף רבינו זי"ע להרגיעני שאין ממש בדברי הרופא וכך הוה, בדקוהו ונכחו לראות שאין שום מיחוש, וראיתי עיניו הצופיות של רבינו זי"ע שביקש לומר בעצמו את הברכות בשעת הברית: (הליכות החיים)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות